

HOMILIA A LA VIGÍLIA DE LA IMMACULADA
Sant Francesc de Ciutadella 7 de desembre de 2020

El relat que acabam d'escoltar es sol conèixer com "l'anunciació a Maria", però també podria dir-se "la vocació de Maria", perquè en ella Maria rep la crida de Déu per ser la mare de Jesús, una vocació que donarà sentit a tota la seva vida. L'anunci de l'àngel descobreix a Maria la seva pròpia missió en el món, la clau de tota la seva existència: Déu li ha concedit el seu favor i ha estat escollida per ser mare del Fill de l'Altíssim.

Reflexionar sobre aquest relat ens hi ajuda a descobrir la nostra pròpia vocació, perquè cadascú de nosaltres ha estat cridat per Déu a ser cristiana. És una crida que vam rebre amb el nostre baptisme i que ens compromet a ser "sants, irreprensibles per l'amor" (Ef, 1, 4; 1 Cor 1, 2). Aquesta és la vocació original que té tot cristiana i que es pot viure de diverses maneres, segons la crida particular que rep cadascú. Déu té un pla per a cadascú de nosaltres i serem feliços quan siguem fidels a aquesta vocació.

Vocació enmig de la vida quotidiana

En el relat de la vocació de Maria destaca, en primer lloc, que tot succeeix en la senzillesa de la seva casa, a Natzaret, en el silenci de la seva habitació, al mig de la seva vida quotidiana. Maria viu en un petit poble de Galilea i veu interrompuda la seva vida quotidiana amb la crida de Déu a través de l'àngel. En el silenci de la vida callada de Natzaret Déu es presenta i es prepara la revolució més gran de la història de l'home.

També en la nostra vida de cada dia és possible descobrir la vocació a la qual Déu ens crida. Tenim la temptació de pensar que només podem trobar Déu en les coses extraordinàries, però Ell no es va presentar a Maria en el Temple de Jerusalem ni entre prodiges de cel, sinó en la senzillesa de la casa de Natzaret. Déu no es fa present en el cap de fibló, ni en el terratrèmol, sinó en la brisa suau (cf. 1Re 19, 11-13)

Ara bé, Maria estava preparada per a la trobada amb Déu, perquè era dona atenta a Ell. Ser Immaculada vol dir precisament que "és la dona incondicionalment dòcil a la Paraula divina" (Verbum Domini 27) des del primer instant de la seva existència. Amb el seu silenci i amb la seva atenció facilita que Déu surti al seu encontre.

Si no escoltem aquesta veu de Déu, si no descobrim la nostra vocació és perquè vivim embolicats en els renous d'aquest món, en els afanys de la vida, i no prestam atenció a la seva Paraula, que segueix parlant al cor.

Diàleg i discerniment

A l'anunci succeeix un procés de discerniment. L'Evangelista ens ha transmès el diàleg entre Maria i l'àngel. Déu no s'imposa sinó que apela a la nostra llibertat. Déu convida, crida, insinua, interpela. La seva Paraula és sempre invitació a que entrem en diàleg amb Ell.

Diu l'Evangelista que davant la iniciativa de Déu, ella "es va torbar" ja que no sabia perquè rebia aquesta salutació. Quan rep l'anunci que donarà a llum a Jesús, es pregunta com podrà ser això, perquè ella està promesa amb Josep. Maria diserneix la

seva vocació, dubta, demana, indaga. Déu no anul·la l'ésser humà, ni la seva capacitat de pensar.

Necessitam espais i moments de diàleg amb Déu per a discernir la nostra vocació, per vèncer els nostres temors i descobrir el que Déu vol de nosaltres.

La resposta de Déu a les preguntes de Maria és només aquesta: “No tinguis por”, tenguïs el valor de fiar-te. Aquesta resposta de l’Àngel va penetrar completament al cor de Maria. Quantes vegades va haver de recordar-la al llarg de la seva vida!: durant la vida pública de Jesús, al Calvari, a l'espera de la resurrecció.

“No tinguis por”. Aquest és l'element clau de la nostra vida. No hem de tenir por, hem de fiar-nos de Déu; obrir les nostres portes i el nostre cor a ell. No tinguem por de renunciar a les nostres comoditats, als nostres projectes, a deixar-ho tot per seguir-lo. Allò al que renunciam no és res comparat amb el que rebem.

El missatge de Maria és: “Tenguis la valentia d'acceptar a Déu. Prova. No tinguis por d'ell. Tenguis la valentia d'arriscar-te amb la fe. Tenguis la valentia d'arriscar-te amb la bondat. Tenguis la valentia d'arriscar-te amb el cor pur. T'has de compromet amb Déu; i llavors veuràs que, precisament així, la teva vida s'eixampla i s'il·lumina, i no resulta avorrida, sinó plena d'infinites sorpreses, perquè la bondat infinita de Déu no s'esgota mai”.

Disponibilitat total

Sorprèn finalment la disponibilitat total de Maria i la seva resposta immediata i audaç. Maria accepta el misteri i dóna el seu “sí” incondicional i absolut. Es fia de Déu i posa la seva llibertat a les seves mans: “Que es faci en mi la vostra paraula”.

Necessitem cristians que tenguin el coratge de Maria per dir que “sí” a la seva pròpia vocació, que no tinguin por d'acollir a Déu. El cristianisme mai entén la seva vida com conduïda per l'atzar o moguda per les circumstàncies. La nostra vida és sempre resposta a una crida prèvia, fidelitat a un projecte que no procedeix de nosaltres mateixos sinó de Déu. Maria ens ensenya a dir “Fiat” (que es faci en mi). Ella, com a mare, ens ensenya a balbucejar el “sí” a Déu, a la seva voluntat sobre nosaltres. Sentim la temptació de preferir la nostra voluntat, però ella ens diu: “Siguis valent ! Diguis també tu: “Que es faci la vostra voluntat”, perquè aquesta voluntat és bona.

Quan vivim seguint la vocació a la qual hem estat cridats, la nostra vida s'inunda d'alegria i de gratitud, com la que va experimentar cantant les grandeses de Déu. Qui entén la vida com a vocació, la viu amb gratitud. La vocació és un don extraordinari.

Us convidem aquesta tarda a demanar al Senyor, per intercessió de Maria, que la nostra Església de Menorca es vegi enriquida amb tota casta de vocacions: al laïcat, a la vida consagrada i al sacerdoti. Que aprenguem de Maria a escoltar Déu, discernir i acceptar la seva voluntat sobre nosaltres.

HOMILÍA EN LA VIGILIA DE LA INMACULADA

San Francisco de Ciutadella, 7 de diciembre de 2020

El relato que acabamos de escuchar se suele conocer como “la anunciaciόn a Maríα”, pero también podríα llamarse “la vocaciόn de Maríα”, porque en ella Maríα recibe la llamada de Dios para ser la madre de Jesús, una vocaciόn que dará sentido a toda su vida. El anuncio del ángel descubre a Maríα su propio quehacer en el mundo, la clave de toda su existencia: ella ha encontrado gracia ante Dios y ha sido escogida para ser madre del Hijo del Altísimo.

Reflexionar sobre este relato nos ayuda a descubrir nuestra propia vocaciόn, porque cada uno de nosotros ha sido llamado por Dios a ser cristiano. Es una llamada que recibimos con nuestro bautismo y que nos compromete a ser “santos e irreprochables por el amor” (Ef, 1, 4; 1 Cor 1, 2). Esta es la vocaciόn original que tiene todo cristiano y que se puede vivir de diversas maneras, segúrn la llamada particular que recibe cada uno. Dios tiene un plan para cada uno de nosotros y seremos felices cuando seamos fieles a esa vocaciόn.

Vocaciόn en medio de la vida cotidiana

En el relato de la vocaciόn de Maríα destaca, en primer lugar, que todo sucede en la sencillez de su hogar, en Nazaret, en el silencio de su habitaciόn, en medio de su vida cotidiana. Maríα vive en un pequeño pueblo de Galilea y ve interrumpida su vida cotidiana con la llamada de Dios a travérs del ángel. En el silencio de la vida callada de Nazaret Dios se presenta y se prepara la revoluciόn mαs grande de la historia del hombre.

También en nuestra vida de cada día es posible descubrir la vocaciόn a la que Dios nos llama. Tenemos la tentaciόn de pensar que sólo en lo extraordinario estά Dios, pero Él no se presentó a Maríα en el Templo de Jerusalén ni entre signos del cielo, sino en la sencillez del hogar de Nazaret. Dios no estά en el huracán ni en el terremoto, sino en la brisa suave (cf. 1 Re 19, 11-13)

Ahora bien, Maríα estaba preparada para el encuentro con Dios, porque era mujer atenta a Él. ser Inmaculada significa precisamente que “es mujer incondicionalmente d\'cil a la Palabra divina” (Verbum Domini 27) desde el primer instante de su existencia. Con su silencio y con su atenciόn facilita que Dios salga a su encuentro.

Si no escuchamos esa voz de Dios, si no descubrimos nuestra vocaciόn es porque vivimos envueltos en los ruidos de este mundo, en los afanes de la vida, y no prestamos atenciόn a su Palabra, que sigue hablando al coraz\'n.

Di\'logo y discernimiento

Al anuncio sucede un proceso de discernimiento. El Evangelista nos ha transmitido el di\'logo entre Maríá y el ángel. Dios no se impone sino que apela a nuestra libertad. Dios invita, llama, insin\'a, interpela. Su Palabra es siempre invitaciόn a que entremos en di\'logo con Él.

Dice el Evangelista que ante la iniciativa de Dios, ella “se turbó” pues no sabía qué era aquel saludo. Cuando recibe el anuncio de que dará a luz a Jesús, se pregunta cómo podrá ser eso, porque ella está desposada con José. María discierne su vocación, duda, pregunta, indaga. Dios no anula al ser humano, ni su capacidad de pensar.

Necesitamos espacios y momentos de diálogo con Dios para discernir nuestra vocación, para vencer nuestros temores y descubrir lo que Dios quiere de nosotros.

La respuesta de Dios a las preguntas de María es sólo ésta: “No temas”, ten el valor de fiarte. Esta palabra debió penetrar por completo en el corazón de María. Cuántas veces tuvo que recordarla a lo largo de su vida: en la vida pública de Jesús, en el Calvario, en la espera de la resurrección.

“No temas”. Este es el elemento clave de nuestra vida. No hay que temer fiarse de Dios, abrir nuestras puertas y nuestro corazón a él. No tengamos miedo a renunciar a nuestras comodidades, a nuestros proyectos, a dejarlo todo por seguirle. Aquello a lo que renunciamos no es nada comparado con lo que recibimos.

El mensaje de María es: “Ten la valentía de aceptar a Dios. Prueba. No tengas miedo de él. Ten la valentía de arriesgar con la fe. Ten la valentía de arriesgar con la bondad. Ten la valentía de arriesgar con el corazón puro. Comprométete con Dios; y entonces verás que, precisamente así, tu vida se ensancha y se ilumina, y no resulta aburrida, sino llena de infinitas sorpresas, porque la bondad infinita de Dios no se agota jamás”.

Disponibilidad total

Sorprende finalmente la disponibilidad total de María y su respuesta inmediata y audaz. María acepta el misterio y da su “sí” incondicional y absoluto. Se fía de Dios y pone su libertad en sus manos: “he aquí”.

Necesitamos cristianos que tengan el coraje de María para decir que “sí” a su propia vocación, que no tengan miedo de acoger a Dios. El cristiano nunca entiende su vida como conducida por el azar o movida por las circunstancias. Nuestra vida es siempre respuesta a una llamada previa, fidelidad a un proyecto que no procede de nosotros mismos sino de Dios. María nos enseña a decir “he aquí”. Ella, como madre, enseña a balbucear el “sí” a Dios, a su voluntad sobre nosotros. Sentimos la tentación de preferir nuestra voluntad, pero ella nos dice: “¡Sé valiente!, di también tú: “Hágase tu voluntad”, porque esta voluntad es buena.

Cuando vivimos siguiendo la vocación a la que hemos sido llamados, nuestra vida se inunda de alegría y de gratitud, como la que llevó a María a cantar las grandezas de Dios. Quien entiende la vida como vocación, la vive con gratitud. La vocación es un don extraordinario.

Os invito en esta tarde a pedir al Señor, por intercesión de María, que nuestra Iglesia de Menorca se vea enriquecida con toda clase de vocaciones: al laicado, a la vida consagrada y al sacerdocio. Que aprendamos de María a escuchar a Dios, discernir y aceptar su voluntad sobre nosotros.